

פנחס המיוחס...

ותעמודנה לפני משה ולפני אלעזר
 עם סיפור שהיום נראה קצת מוזר:
 "אבינו מת במדבר, ובנים לא היו לו
 ולמה ייגרע שם אבינו אם איתרע מזלו?

פנחס בן אלעזר בן אהרון, אמר האל,
 השיב את חמתי מעל בני ישראל.
 בקנאו את קנאתי, ברשעים להלום,
 הנני נותן לו את בריתי שלום.

תנה לנו אחוזה וחלקת נחלה,
 כי להיות בת זאת לא מחלה!"
 ויקרב משה את משפטן לפני ה',
 לראות אם דרישתן אכן תתגשם.

והייתה לו ולזרעו אחריו,
 ברית כהונת עולם מעכשיו.
 תחת אשר קינא לאלוקיו
 וכפר על בני ישראל בידו.

ויאמר ה': "כן בנות צלופחד דוברות,
 נתון תיתן להם חלק בנחלת האבות.
 והעברת את נחלת אביהן להן,
 ובזכות התקדים הנ"ל – אשריהן!"

איש ישראל היה מתהולל,
 עם בת מדיין כמעט התבולל.
 עשה אתה סיבוב בשכונה,
 למרות האיסור מכיוון השכינה.

כאן הוגדרו כללי הירושה,
 מקרים ותגובות לכל בקשה.
 והייתה לבני ישראל לחוקת משפט,
 עדות שלאל מאיתנו אכפת.

וכל העדה רואים ובוכים,
 אך ממשיכים ללכת רגיל בדרכים.
 רק פנחס קם וייקח רומח בידו,
 את הזוג הסורר דקר לבדו.

ויאמר ה' אל משה במחזה:
 עלה על הר העֶבְרִים הזה.
 וראה את הארץ ונאספת אל עמידך,
 תצטרף לאהרון שנפטר לפניך.

ושם האיש (אגלה אם תשאלו),
 נשיא בני שמעון: זמרי בן סלוא.
 ושם האישה כזבי בת צור,
 חתיכת טיפוס הייתה היצור.

עדה בלי רועה זה מצב עם סיכון,
 לכן היורש הוא יהושע בן נון.
 על התרת נדרים ועוד קצת זוטות,
 חכו עוד שבוע לפרשת מטות...

להרוג אדם בבית אל תנסי,
 במיוחד אם האיש במקרה גם נשיא.
 אך פנחס שנקט פעולה תקיפה,
 קידש את שם ה' ועצר המגפה.

אייל לר

מייד אחר כך עוד מִפְקֵד נחתם,
 מבן עשרים שנה ומעלה למשפחתם.
 וצלופחד בן חֶפֶר לא היו לו בנים,
 כי אם בנות, אתם מבינים!?

ושם בנות צלופחד מחלה ונועה,
 חוגלה, מלכה ותרצה הנאה.
 וימות צלופחד בגלל חטא אישי,
 לקושש עצים בשבת זה טיפשי.

